

PRIJS SUIKER TERUG VAN HOOG GEWEEST

In amper twee maanden halveerde de suikerprijs waardoor deze zich weer op het niveau van een jaar geleden bevindt. De prijs is te ver doorgezakt.

TEKST: KOEN LAUWERS (FINANCIËEL ANALIST)

Landbouwgrondstoffen hebben traditioneel een eigen prijsdynamiek en de ontwikkeling van de suikerprijs is daarvan een perfecte illustratie. De macro-economische situatie kan gedurende een langere periode volledig worden overschaduwd door klimatologische omstandigheden of specifieke vraag- en aanbodfactoren. Dit is niet het geval bij de metalen, waarvan de prijsontwikkeling nauw samenhangt met de gezondheid van de wereldeconomie.

Tijdens de eerste jaren van de grondstoffenhausse bereikte suiker al erg vroeg in de cyclus (begin 2006) een eerste hoogtepunt met een koers van meer dan 20 dollarcent per pond. Terwijl andere grondstoffen toen pas op stoom kwamen, werd suiker in de rest van 2006 en 2007 alleen maar goedkoper. Een jaar later stabiliseerde de suikerprijs en op jaarbasis was er zelfs een bescheiden toename. Op het hoogtepunt van de financiële crisis (eind 2008, begin 2009) gaf suiker geen krimp. Daarmee was de zoetstof samen met goud de enige grondstof die het rampjaar 2008 hoger afsloot. Als de macro-economische omgeving weinig impact heeft op de suikerprijs, wat zijn dan wel de bepalende factoren? Het antwoord is te vinden in de verhouding tussen vraag en aanbod.

2009 was een absoluut topjaar voor suiker waarin de prijs maar liefst 140 procent hoger koerste. Ook begin dit jaar werd de opwaartse prijstrend aangehouden en begin februari kostte een pond suiker al 31 dollarcent. De zoete landbouwgrondstof was daarmee sinds 1981 niet meer zo duur. Enige nuance is hierbij wel op zijn plaats, want nominale en reële cijfers kunnen niet met elkaar worden vergeleken. Zo was 31 dollarcent in 1981 relatief gezien veel meer waard dan in 2010. Overigens was de prijs

van twee maanden terug ook in nominale termen geen hoogtepunt. Tijdens de inflatoire periode van de jaren zeventig piekte suiker kort op 64 dollarcent en in 1980 werd een niveau van 42 dollarcent bereikt. Het is dus niet zo dat suiker begin dit jaar uitzonderlijk duur was.

HARDNEKKIG TEKORT

De prijsstijging van vorig jaar had vooral te maken met problemen aan de aanbodzijde, waardoor de vraag naar suiker in het oogstjaar 2009-2010 voor de tweede opeenvolgende keer boven het aanbod zal uitkomen. In 2008-2009 was het aanbodtekort van 12,3 miljoen ton de voornaamste reden waarom de financiële crisis weinig invloed had op de suikerprijs. Twee opeenvolgende jaren met een omvangrijk tekort is erg uitzonderlijk. Na het eerste jaar teerden de meeste importerende landen op hun strategische voorraden met in het achterhoofd de verwachting dat de productie zou herstel-

len. Dit herstel kwam er niet, zodat naast de impact van de lagere oogst ook nog het opnieuw aanvullen van de bijna uitgeputte voorraden een belangrijke rol speelde. Deze elementen verklaren waarom de suikerprijs vorig jaar zo'n hoge vlucht nam.

Het tweede opeenvolgende grote tekort is te wijten aan een combinatie van factoren. De belangrijkste is de concentratie van aanbod en vraag bij een beperkt aantal landen. Zo staan vier landen in voor meer dan de helft van de globale suikerproductie. China (9%) heeft weinig invloed op de suikermarkt, want voorlopig houden vraag en aanbod elkaar daar nog in evenwicht. De impact van de Europese Unie (10%) is eveneens beperkt, want deze regio is gebonden aan strikte exportquota en moest de voorbije jaren zelfs suiker invoeren. Blijven over Brazilië en India, die respectievelijk goed zijn voor 23 en 11 procent van het totale aanbod. Tegelijk is India ook de grootste verbruiker met een aandeel van

